

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (jud.O. Cernei)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.D. Manole, L. Bulgac, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători:

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Anatolie Focșa,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului
încălțării art. 6 CEDO și dreptului de acces la justiție, constatarea încălțării dreptului
la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului material și moral,
împotriva încheierii din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2016, Anatolie Focșa a depus cererea de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova solicitând constatarea faptului
încălțării dreptului examinării în termen și rezonabil a plângerii, constatarea faptului
încălțării art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, constatarea
faptului încălțării dreptului ce ține de accesul efectiv la justiție și încasarea de la statul
Republica Moldova în beneficiul său a sumei de 50000 lei, în contul reparării
prejudiciului moral cauzat prin încălțarea dreptului examinării în termen rezonabil a
plângerii și a sumei de 20 lei cu titlu de prejudiciu material.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 21 martie 2012 a expediat în
adresa Procurorului General al Republicii Moldova o plângere, în baza art. 313 Cod de
procedură penală, pe marginea acțiunilor ilegale ale procurorilor Procuraturii Căușeni.
Plângerea a fost înregistrată la Procuratura Generală cu nr. 11-147/11 din 26 martie
2012 și a fost remisă spre examinare Judecătoriei Căușeni, unde a fost înregistrată la
04 aprilie 2012 cu numărul de intrare 543.

Afirmă reclamantul că, judecătorii Judecătoriei Căușeni au încălțat prevederile
imperative ale art. 313 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece nu au examinat
plângerea în termenul stabilit -10 zile. Or, în cazul în care plângerea a parvenit pentru
examinare în cadrul cauzei penale, judecătorul este obligat să le soluționeze în
conformitate cu art. 364 Cod de procedură penală, însă judecătorul, ilegal, nu s-a
pronunțat asupra plângerii date nici până la adresarea în instanța de judecată cu
prezenta cerere.

Menționează că, prin hotărârea din 20 noiembrie 2014 definitivă și irevocabilă a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, emisă în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a plângerii, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, s-a constatat faptul încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a plângerii adresate la 21 martie 2012 și remisă spre examinare Judecătoriei Căușeni cu încasarea de la bugetul statului a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei, însă plângerea respectivă nu a fost examinată nici de moment.

Sustine reclamantul că, din vina instanței de judecată i se cauzează un prejudiciu moral continuu pe parcursul a 4 ani și 2 luni și care continuă prin neexaminarea plângerii depuse, fiind lipsit practic, din vina instanței de judecată de a accede la apărarea drepturilor sale în termenii imperativi și rezonabili, iar prejudiciul moral este un rezultat direct al atitudinii instanțelor de judecată față de plângerea depusă și termenii de examinare. În opinia sa, despăgubirile pentru repararea prejudiciului moral sunt dificil de stabilit, în absența unor probe materiale judecătorul fiind singurul care, în raport cu consecințele suferite de partea vătămată, trebuie să aprecieze o anumită sumă globală. Referitor la întinderea prejudiciului, declară că prejudiciul nu poate fi cuantificat conform unor criterii matematice sau economice, deoarece în funcție de împrejurările concrete ale speței, instanța urmează să acorde despăgubiri apte să constituie o satisfacție echitabilă.

Prin hotărârea din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării art. 6 CEDO și dreptul de acces la justiție, constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului material și moral.

La 10 octombrie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.52), Anatolie Focșa a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a comunicat apelantului despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate până la data de 25 ianuarie 2017. Concomitent, ședința de judecată a fost stabilită pentru 25 ianuarie 2017 ora 10:00.

Prin încheierea din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit ca fiind nemotivat apelul depus de către Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău.

La 28 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.91), Anatolie Focșa a declarat recurs împotriva încheierii din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la examinare în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului s-a invocat că nu este de acord cu încheierea contestată. În acest sens, a menționat că la 02 noiembrie 2016 a recepționat hotărârea motivată a Judecătoriei Buiucani, conform scrisorii Judecătoriei Buiucani din 26 octombrie 2016. La 17 noiembrie 2016 a expediat în adresa Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău apelul

motivată împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău.

Indică recurentul că, instanța de apel în încheiere sa specifică că prin încheierea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel și i s-a acordat termen până la prima ședință de judecată fixată pentru data de 25 ianuarie 2017, ora 10:00 pentru prezentarea cererii de apel motivate.

Susține recurentul că, nu a cunoscut despre existența unei astfel de încheieri, despre care a aflat din textul încheierii contestate. Instanța de apel, în încheierea sa, indică că apelantul/recurentul nu a recepționat o astfel de încheiere, însă, totodată, motivează încheierea de restituire a apelului prin faptul că nici nu s-a prezentat în fața instanței pentru a explica motivele neexecutării încheierii din 18 noiembrie 2016.

Consideră că, instanța de apel se contrazice, deoarece în conformitate cu art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Reiterează recurentul că, încheierea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu a recepționat-o niciodată, despre ce a indicat și instanța de apel în încheierea contestată.

Remarcă recurentul că, instanța de apel motivează încheierea sa prin faptul că a fost înștiințat suplimentar, contra semnătură despre necesitatea prezentării instanței de apel „la data de 07 septembrie 2017, orele 10:00, însă în termenul stabilit de instanță nu a prezentat apelul motivat...”. Nu a recepționat citație pentru a se prezenta în ședința de judecată din 07 septembrie 2017, orele 10:00, cum motivează instanța de apel în încheierea sa, însă a fost citat pentru data de 09 februarie 2017, orele 10:00, care a și fost unica citație recepționată.

Precizează că, instanța de apel în citația expediată nu a specificat nimic conform argumentelor din încheiere referitor la termenul pentru prezentarea apelului motivat.

Opinează recurentul că, a considerat că Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău a remis în adresa Curții de Apel Chișinău apelul motivat, iar Curtea de Apel Chișinău 1-a recepționat și remis pîrîtului cu statut de anexă la citația expediată pentru ședința de judecată din 09 februarie 2017.

Declară că, a depus cerere de examinare în lipsă, deoarece a fost și este în imposibilitate fizică de a se deplasa și este dreptul său să solicite examinarea în lipsa sa a acțiunilor, inclusiv și a cererilor de apel.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul declarării recursului), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

Curtea de Apel Chișinău a adoptat încheierea contestată la 09 februarie 2017, iar Anatolie Focșa a declarat recurs la 28 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.91).

Materialele pricinii atestă că încheierea contestată a fost pronunțată în lipsa apelantului și a fost expediată în adresa sa la 14 februarie 2017 (f.d.81), însă date despre

recepționarea acesteia lipsesc. Din textul recursului, se distinge că recurentul a recepționat încheierea contestată la 27 februarie 2017, iar alte probe care să ateste contrariul, la materialele pricinii lipsesc.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 28 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.91), de către Anatolie Focșa împotriva încheierii din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Anatolie Focșa întemeiat și pasibil de fi admis, cu restituirea pricinii la rejudecare, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

În conformitate cu prevederile art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu prevederile art. 368 Cod de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere, fără înștiințarea participanților la proces, să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale. Încheierea instanței de apel de a nu se da curs cererii poate fi atacată cu recurs.

Din materialele pricinii rezultă că la data de 10 octombrie 2016, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.52), Anatolie Focșa a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău. Totodată, a indicat că motivele de drept ale apelului le va desfășura după aducerea la cunoștință a hotărârii motivate (f.d.51).

Prin încheierea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău nu s-a dat curs cererii de apel depuse de Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău și s-a oferit apelantului termen până la 25 ianuarie 2017 pentru prezentarea apelului motivat (f.d.64-65). Concomitent, i s-a comunicat apelantului precum că ședința de judecată a fost stabilită pentru 25 ianuarie 2017 ora 10:00 (f.d.48-49).

La caz, Colegiul reiterează prevederile art. 368 alin.(1) Cod de procedură civilă, care stipulează oportunitatea acordării apelantului unui termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Colegiul reține că legislația în vigoare nu stabilește un termen expres pentru înlăturarea neajunsurilor, dar se presupune a fi un termen rezonabil și suficient pentru apelant pentru a efectua anumite acțiuni procesuale prealabil desfășurării ședinței de examinare a cererii de apel.

În conformitate cu art. 110 Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În contextul normelor precitate, Colegiul menționează că încheierea instanței de apel din 18 noiembrie 2016, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de către Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost expediată în adresa apelantului cu înștiințarea (citația) despre data și ora ședinței de judecată din 25 ianuarie 2017 ora 10:00 (f.d.66), însă date despre recepționarea acesteia de către apelantul/recurentul Anatolie Focșa, la materialele pricinii lipsesc.

Pe cale de consecință, în conformitate cu art. 369 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, prin încheierea din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a restituit ca fiind nemotivat apelul depus de Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău (f.d.77-80).

La caz, Colegiul apreciază ca fiind pertinente argumentele recurentului precum că încheierea din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău prin care nu s-a dat curs cererii de apel, nu a fost recepționată de către el.

Sub acest aspect, Colegiul reține că însăși instanța de apel în încheierea privind restituirea cererii de apel din 09 februarie 2017 a constatat că la materialele pricinii lipsește informația despre recepționarea de către apelant a încheierii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău.

Totodată, instanța de apel în încheierea contestată a menționat că apelantul a fost înștiințat suplimentar contra semnătură despre necesitatea prezentării în instanța de apel la 07 septembrie 2017 ora 10:00, în condițiile când ședința de judecată a fost stabilită pentru data de 09 februarie 2017 ora 10:00 și nicidecum pentru 07 septembrie 2017 ora 10:00, cum indică instanța de apel.

Concomitent Colegiul precizează că prin încheierea din 23 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost primită spre examinare cererea de apel depusă de Anatolie Focșa, ca rezultat al distribuirii aleatorii la 17 ianuarie 2017 prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, a pricinii pentru examinare în ordine de apel unui alt judecător al Curții de Apel Chișinău (f.d.69), în legătură cu eliberarea din funcție a judecătorului căruia i-a fost repartizată anterior pricina spre examinare în ordine de apel (f.d.63).

În această ordine de idei, Colegiul relevă că prin citația din 23 ianuarie 2017 (f.d.71), recepționată de către Anatolie Focșa la 01 februarie 2017, conform avizului de recepție (f.d.72), apelantul Anatolie Focșa și intimatul Ministerul Justiției al Republicii Moldova au fost înștiințați de către instanța de apel de a se prezenta în cadrul ședinței de judecată din 09 februarie 2017 ora 10:00, în incinta Curții de Apel Chișinău, pentru examinarea apelului depus împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău. Totodată, ca anexă a fost indicat apelul pentru intimat (f.d.71).

Tot aici, este de menționat că nu a fost specificat dacă apelul expediat este motivat sau nemotivat, însă din citația expedită apelantului Anatolie Focșa nu rezultă că apelantul ar fi fost obligat să prezinte cererea de apel cu motivele de fapt și de drept.

Prin cererea depusă la 06 februarie 2017, conform sigiliului oficiului poștal (f.d.74), înregistrată la Curtea de Apel Chișinău la 08 februarie 2017 (f.d.73), apelantul Anatolie Focșa a solicitat examinarea cererii de apel în lipsa sa, din motiv că este în imposibilitate de a se prezenta în ședința de judecată din 09 februarie 2017 ora 10:00. Concomitent, a indicat că la momentul depunerii cererii, plângerea rămâne neexaminată după 5 ani și nimeni nu a efectuat nici o acțiune întru examinarea acesteia, neavând altă soluție decât adresarea la CEDO (f.d.73).

La caz, Colegiul reține ca fiind raționale argumentele recurentului precum că la 17 noiembrie 2016 a expedit în adresa Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău cererea de apel motivată, în acest sens fiind anexat la recursul declarat apelul motivat cu scrisoarea de însoțire (f.d.87-89).

Tot aici, este de menționat că apelul motivat a fost expedit în adresa instanței de fond anterior emiterii încheierii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, care, de altfel, nici nu a fost recepționată de către apelant/recurent, fapt reținut și de instanța de apel.

Colegiul reliefă că, instanța de apel contrar circumstanțelor expuse *supra*, a restituit cererea de apel ca fiind nemotivată prin încheierea din 09 februarie 2017, cu toate că a constatat faptul nerecepționării de către Anatolie Focșa a încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel.

Or, din citația expedită în adresa apelantului la 23 ianuarie 2017 de către judecătorul în procedura căruia se afla deja spre examinare pricina în ordine de apel, nu se distinge obligația apelantului Anatolie Focșa de a prezenta apelul motivat, iar Anatolie Focșa expediind în adresa instanței de fond apelul motivat, nu putea să cunoască că apelul motivat nu a fost readresat instanței de apel.

În acest sens sunt pertinente și prevederile art. 364 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, or, la momentul depunerii cererii de apel motivate, apelantul Anatolie Focșa nu cunoștea despre faptul expedierii pricinii în instanța de apel.

La acest capitol, Colegiul reține că inițial pricina a fost repartizată pentru examinare în ordine de apel, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, la 15 noiembrie 2016, însă Anatolie Focșa a expedit apelul motivat în adresa instanței de fond la 17 noiembrie 2016. Astfel, nici prin intermediul site-ului Curții de Apel Chișinău, recurentul nu putea să cunoască la momentul expedierii cererii de apel cu motivele de fapt și de drept despre existența încheierii din 18 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, în condițiile când aceasta a fost adoptată ulterior depunerii apelului motivat.

La caz, Colegiul apreciază ca fiind justificate argumentele recurentului invocate în acest sens.

Colegiul apreciază ca fiind eronată ipoteza instanței de apel precum că apelantul Anatolie Focșa nu a prezentat apelul motivat și nu s-a prezentat în instanța de apel pentru a justifica neexecutarea încheierii din 18 noiembrie 2016, în condițiile când apelul motivat a fost expedit în adresa instanței de fond anterior adoptării încheierii prin care nu s-a dat curs cererii de apel, iar încheierea respectivă nici nu a fost

recepționată de către apelant/recurent, fapt constatat și de instanța de apel, invocat și de recurent.

Referitor la neprezentarea în fața instanței de apel de către apelant, Colegiul menționează că art. 379 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului. Iar, la caz, apelantul Anatolie Focșa a solicitat examinarea cererii de apel în lipsa sa, prin cerere (f.d.73).

Or, în conformitate cu art. 27 alin.(1) Cod de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

O circumstanță importantă în speță reprezintă și faptul că instanța de judecată are obligația de a comunica părților actele de procedură emise în litigiul dedus judecății rezultând din prevederile art. 368, 370 Cod de procedură civilă, or, aceste norme procedurale prevăd expres acțiunile instanței de apel.

Se impune concluzia că necomunicarea în modul corespunzător de către instanțele de judecată a actelor de procedură participanților la proces ar putea înfrânge principiul echității procedurii civile și îngreuna în mod inacceptabil dreptul subiecților la un proces echitabil.

Colegiul notează că, CtEDO în hotărârea Campbell și Fell contra Regatului Unit al Marii Britanii din 28 iunie 1984, a reținut că este necesar nu numai ca justiția să se realizeze în fapt, ci să existe și toate aparențele din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru ca judecata să se desfășoare în mod echitabil. Iar, în hotărârea Airey contra Irlandei din 09 octombrie 1979, CtEDO a reținut că accesul la justiție trebuie să fie asigurat, în consecință, în mod efectiv și eficace.

Sub acest aspect, pornind de la constatările enunțate, instanța de recurs reiterează că examinarea chestiunii cu privire la restituirea apelului depus de Anatolie Focșa împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău ca fiind nemotivat, fără a aduce la cunoștință apelantului încheierea prin care nu s-a dat curs cererii de apel sau cel puțin de a înștiința apelantul despre prezentarea apelului motivat într-un anumit termen, nu constituie decât o încălcare certă a normelor procedurale, care pe cale de consecință condiționează îngreunarea nejustificată a dreptului justițiabililor la un proces echitabil.

În atare circumstanțe, Colegiul ajunge la concluzia de a casa încheierea contestată, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de apel pentru examinarea apelului în fond, deoarece prin încheierea din 23 ianuarie 2017 a Curții de Apel Chișinău deja a fost primită spre examinare cererea de apel depusă de Anatolie Focșa (f.d.70).

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea privind restituirea lui Anatolie Focșa a apelului depus împotriva hotărârii din 06 octombrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău ca fiind nemotivat, este adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural și contrar circumstanțelor pricinii, iar argumentele invocate de către recurent sunt justificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Anatolie Focșa, cu casarea încheierii din 09 februarie 2017 a Curții

de Apel Chișinău și restituirea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea apelului în fond.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Anatolie Focșa.

Se casează încheierea din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Focșa împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea faptului încălcării art. 6 CEDO și dreptului de acces la justiție, constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil și repararea prejudiciului material și moral, cu restituirea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău pentru examinarea apelului în fond.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală